

Je licht laten schijnen. Klinkt dat te religieus? Bij veel mensen resoneert dit wel: zij willen bijdragen, helpen en het leven van anderen iets lichter maken.

Toen ik een jaar of vijf jaar oud was, moest ik op het podium een gedichtje bij de kerstviering op school opzeggen. Met een heel klein trillend stemmetje zei ik: *'Wij willen zo graag lichtjes zijn, maar kunnen het niet alleen. Jezus zal ons hierbij helpen, Hij alleen.'* Was het een voorbode op de school die ik veertig jaar later startte? Feit blijft dat licht niet alleen mij, maar velen intrigeert. Het woord licht of lichtwerk resoneert vaak op een diepere laag.

Maar wat is dat lichtwerk eigenlijk? Wie ben je en wat doe je als lichtwerker? En, hoe weet je dat je een lichtwerker bent? Lichtwerk is van alle tijden. Licht speelt een cruciale rol in de mensheid. Zonder (zon)licht is er letterlijk geen leven op aarde mogelijk. Maar ook in de figuurlijke zin is licht noodzakelijk. Hoop doet leven, met andere woorden een lichtpuntje in de duisternis zorgt ervoor dat je verder kunt met je leven, hoe donker het ook op dit moment aanvoelt. Licht speelt ook een belangrijke rol in religie. Joden vieren ieder jaar het *Chanoekafeest*, het lichtfeest ter herinnering aan de inwijding van de Tempel zo'n 2200 jaar geleden. Op dat feest gebeurde toentertijd een wonder. Na een verwoestende oorlog was er slechts nog één kruik over waarin zuivere olie zat. Toch bleek dit licht veel langer te kunnen branden dan voor mogelijk werd gehouden. Het vlammetje van het Chanoekafeest was maar klein, maar verdreef een grote hoeveelheid duisternis.

Licht in onszelf

Islamiëten vieren de geboorte van Mohammed in het *Mouloudfest*. Dit feest wordt ook wel het lichtfeest genoemd, omdat Mohammed als het 'licht in de wereld' werd gezien. Hij verlostte de mensen uit de duisternis door het Islamitische geloof.

Hindoes vieren het *Divali feest*. overal in en rondom het huis worden lichtjes aangestoken. Dit lichtjesfeest staat symbool voor de overwinning van het goede over het kwade, van licht over duisternis en van gelukzaligheid over onwetendheid. In het Christendom is Kerstmis het lichtfeest, waar we de geboorte van Jezus vieren. In de bijbel speelt licht een belangrijke rol. In het scheppingsverhaal staat al direct in het eerste vers: 'God zei, er moet licht komen. En er was licht. En God zag dat het licht goed was.' Dat God zelf licht is, kun je op meerdere plekken in de bijbel lezen. Jezus zegt in het bijbelboek Johannes: 'Ik ben het licht voor de wereld. Wie mij volgt, loopt nooit meer in de duisternis, maar heeft licht dat leven geeft. Vooral deze laatste zin is interessant. Zou het kunnen zijn dat Jezus hier zegt: wie mijn pad volgt, heeft (zelf!) het licht dat leven geeft? Met andere woorden, verwijst Jezus hier naar het licht in onszelf? Als dat zo zou zijn, zou het licht, – het goddelijke – wat eerst nog buiten ons gezocht werd, in *onzelf* aanwezig zijn. Iets in ons zou dan Goddelijk licht zijn. Dit zou aan het Goddelijke licht de mogelijkheid geven om te ervaren wat het is om licht te zijn, dankzij allerlei – soms donkere – levenservaringen op aarde.

Gevoelige lichtwerkers

Je hoeft alleen maar naar de planten in je huiskamer te kijken om te zien dat het zoeken naar (zon)licht een natuurlijk gegeven is. Waar je de plant ook neerzet, hij zal groeien naar de plek waar het licht vandaan komt. Zo ook de mens. Het verlangen naar geluk, naar liefde en licht is in vrijwel iedereen aanwezig. In dit opzicht is iedereen een 'lichtwerker'. Er zijn ook mensen bij wie de term lichtwerker diep resoneert. Het is alsof er iets wakker in hen wordt; ze voelen een verlangen van binnenuit om hier iets mee te doen. Zou het zo kunnen zijn dat deze mensen zichzelf mogen gaan zien als lichtwerker? De gemene deler in deze mensen is dat het meestal gevoelige mensen zijn. Vaak pikken zij veel op aan gevoelens van anderen. Het is alsof ze – soms onbewust – de ander helpen bij het processen van emoties en gevoelens waar de ander in vastloopt. Dit is een onopgemerkt, stil proces. Een 'dank-je-wel' van de ander blijft dan dus ook uit. Wellicht dat lichtwerk daarom meer bij de ziel past dan bij het ego. Het ego geeft immers voorwaardelijk en voelt zich leeggegeven als het geen erkenning krijgt. Toch is het spiritueel ego gek op lichtwerk; het voelt zich superieur aan anderen en denkt eigenhandig de wereld te kunnen redden van alle duisternis. Het ego of de persoonlijkheid zal echter nooit onvoorwaardelijk licht kunnen zijn, simpelweg omdat het kenmerk van het ego is dat het er altijd iets voor terug wil. Lichtwerk is daarentegen onbaatzuchtig.

Licht herkennen

Als je gelooft in reïncarnatie zou de resonantie ten aanzien van de term lichtwerk, te verklaren zijn vanuit het idee dat een ziel als zielenopdracht lichtwerk heeft gekozen. Dit zou betekenen dat een ziel voordat het incarneert een bepaalde opdracht heeft te vervullen in het leven. Deze ideeën zijn zeker populair wanneer het gaat om zingevingsvraagstukken. Zou het kunnen dat het pad dat Jezus aan ons liet zien, het pad van licht, liefde en het open hart het pad van een lichtwerker is? In dat geval zou lichtwerk vooral een liefdevol aanwezig zijn in de

wereld, zonder oordeel, waarin alles en iedereen geaccepteerd wordt precies zoals die is. Jezus zag door gedrag en persoonlijkheid heen. Hij zag niets anders dan het licht in de mensen en spoorde hen aan hetzelfde te doen. In Mattheus zegt Hij: 'Jullie zijn het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt kan niet verborgen blijven.'

Je kunt licht pas kunt herkennen als duisternis kent, hoe zou je licht anders kunnen herkennen? In dat geval zou de uitnodiging voor een lichtwerker zijn om donkere stukken in de persoonlijkheid tegen het licht te houden. Onverwerkte pijnlijke levenservaringen mogen verwerkt worden, waardoor je je lichter voelt en bent. Donkerte zou zich hierdoor kunnen transformeren in licht. Dit 'lichtwerk' is voelbaar en merkbaar voor je omgeving.

Moed nodig

Wit licht heeft als eigenschap dat het alle kleuren omvat. Het sluit niets uit. Geldt hetzelfde voor een lichtwerker? Lichtwerk zou in dat geval een beweging dwars door het leven heen zijn. Wanneer het net als licht alle pijnlijke, negatieve, sombere gevoelens en levenservaringen zou kunnen verwerken, zouden deze kunnen transformeren in licht. Lichtwerk ontkent de duisternis dus niet. Als het duisternis zou ontkennen door zich alleen maar op licht te focussen, werkt dit averechts. Donkere stukken gaan dan in de schaduwzijde van de persoonlijkheid zitten. Deze verharderen en nemen een steeds grotere plek in. Lichtwerk gaat de donkerte juist aan met open vizier en open hart aan. Er is hier dus geen sprake van 'zweverigheid'. Integendeel; voor lichtwerk is moed nodig. Moed gaat hand in hand met angst. Als desondanks de donkerte aanschouwd wordt, blijkt deze uiteen te vallen in ... licht.

Wat mag een lichtwerker nog meer doen? Wellicht ligt er ook de uitnodiging om opnieuw je licht op het leven op aarde te laten schijnen. Het zou dan gaan om de vraag: ben je bereid het leven vanuit een andere laag dan die van het ego te bezien? Kun je vanuit het licht dat jij bent structureel kiezen voor liefde, overgave en vertrouwen? Of kies je ervoor in denken, angst, beperking, tekort en dus lijden te leven? Vraagt lichtwerk niet om ieder moment opnieuw je licht vanuit liefde te laten schijnen? Dit zou overigens niet betekenen dat je geen grenzen stelt, confrontaties mijdt of over je heen laat lopen. Integendeel: vaak voel je dat je al je moed bij elkaar moet rapen om tegen de stroom in te roeien.

Wat zou er gebeuren als steeds meer mensen de lichtwerker in henzelf zouden ontdekken? Wat zou dit betekenen voor de wereld? Zou dit licht krachtig genoeg zijn om de donkerte op aarde te transformeren? En zo ja, wat gebeurt er dan? Zouden we samen daadwerkelijk hemel op aarde kunnen creëren?

Irene Verweij

www.lightworker-academy.nl